

דרישה DRISHA

Dancing with God and Man: The Legacy of Moshe

Zvi Grumet

<p>1. Exodus 2: 11-17</p> <p>11Some time after that, when Moses had grown up, he went out to his kinsfolk and witnessed their labors. He saw an Egyptian beating a Hebrew, one of his kinsmen. 12He turned this way and that and, seeing no one about, he struck down the Egyptian and hid him in the sand. 13When he went out the next day, he found two Hebrews fighting; so he said to the offender, “Why do you strike your fellow?” 14He retorted, “Who made you chief and ruler over us? Do you mean to kill me as you killed the Egyptian?” Moses was frightened, and thought: Then the matter is known! 15When Pharaoh learned of the matter, he sought to kill Moses; but Moses fled from Pharaoh. He arrived in the land of Midian, and sat down beside a well. 16Now the priest of Midian had seven daughters. They came to draw water, and filled the troughs to water their father’s flock; 17but shepherds came and drove them off. Moses rose to their defense, and he watered their flock.</p>	<p>1. שמות פרק ב, יא-יז</p> <p>(י) ויגדל הילד ותבאָהוּ לְבַת פְּרַעֲה וַיְהִי לָהּ לְבָן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן הַמִּיִּם מְשִׁיתָהּ: (יא) וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אָחִיו וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מַכֵּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֲחִיו: (יב) וַיִּכּוּ כֹה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּדֹּף אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל: (יג) וַיֵּצֵא בָּיּוֹם הַשְּׁנַי וַהֲנֵה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עֹבְרִים נָצִים וַיֹּאמֶר לְרַשָּׁע לָמָּה תִּכָּה רַעֲד: (יד) וַיֹּאמֶר מִי שָׁמַד לְאִישׁ שֶׁר וַשְׁפֹּט עָלֵינוּ הֲלֹהֲרַגְנִי אֶתְּהָ אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הֲרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר: (טו) וַיִּשְׁמַע פְּרַעֲה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֶשׁ לְהַרְגֵּ אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְּיָן וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר: (טז) וּלְכַהֵן מִדְּיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתִּבְאֲנֶה וַתִּדְלַנָּה וַתְּמַלְאנָה אֶת הַרְהֻטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבֵיהֶן: (יז) וַיִּבְאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׂוּם וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיּוֹשַׁעַן וַיִּשְׁקֵ אֶת צֹאנָם:</p>
<p>2. Exodus 4: 18-24</p> <p>18Moses went back to his father-in-law Jethro and said to him, “Let me go back to my kinsmen in Egypt and see how they are faring.” And Jethro said to Moses, “Go in peace.” 19The LORD said to Moses in Midian, “Go back to Egypt, for all the men who sought to kill you are dead.” 20So Moses took his wife and sons, mounted them on an ass, and went back to the land of Egypt; and Moses took the rod of God with him. 21And the LORD said to Moses, “When you return to Egypt, see that you perform before Pharaoh all the marvels that I have put within your power. I, however, will stiffen his heart so that he will not let the people go. 22Then you shall say to Pharaoh, “Thus says the LORD: Israel is My first-born son. 23I have said to you, “Let My son go, that he may worship Me,” yet you refuse to let him go. Now I will slay your first-born son.”” 24At a night encampment on the way, the LORD encountered him and sought to kill him.</p>	<p>2. שמות פרק ד, יח-כד</p> <p>(יח) וַיָּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל יֶתְרוֹ חַתָּנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלֶיְכָה נָא וְאֲשׁוּבָה אֶל אֲחֵי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדֵם חַיִּים וַיֹּאמֶר יֶתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָךְ לְשָׁלוֹם: (יט) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לָךְ שֵׁב מִצְרַיִם כִּי מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ: (כ) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיִּרְכָּבֵם עַל הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מֹטֵה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: (כא) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה בְּלִקְתָּד לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה כָּל הַמִּפְתִּים אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְיָדְךָ וְעָשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעֲה וְאֲנִי אַחֲזֹק אֶת לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת הָעָם: (כב) וְאָמַרְתָּ אֶל פְּרַעֲה כֹה אָמַר יְקֹוֹק בְּנִי בְכָרִי יִשְׂרָאֵל: (כג) וְאָמַר אֶלֶיךָ שְׁלַח אֶת בְּנִי וַיַּעֲבֹדְנִי וַתִּמְאַן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הָרַג אֶת בְּנִדְךָ בְּכָרְךָ: (כד) וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְקֹוֹק וַיִּבְקֶשׁ הַמִּיתוֹ:</p>

<p>3. Exodus 32:26-32</p> <p>26Moses stood up in the gate of the camp and said, “Whoever is for the LORD, come here!” And all the Levites rallied to him. 27He said to them, “Thus says the LORD, the God of Israel: Each of you put sword on thigh, go back and forth from gate to gate throughout the camp, and slay brother, neighbor, and kin.” 28The Levites did as Moses had bidden; and some three thousand of the people fell that day. 29And Moses said, “Dedicate yourselves to the LORD this day—for each of you has been against son and brother—that He may bestow a blessing upon you today.” 30The next day Moses said to the people, “You have been guilty of a great sin. Yet I will now go up to the LORD; perhaps I may win forgiveness for your sin.” 31Moses went back to the LORD and said, “Alas, this people is guilty of a great sin in making for themselves a god of gold. 2Now, if You will forgive their sin [well and good]; but if not, erase me from the record which You have written!”</p>	<p>3. שמות פרק לב, כולל</p> <p>(כו) ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליקח את אלו ויאספו אליו כל בני לוי: (כז) ויאמר להם כה אמר יקוק אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: (כח) ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: (כט) ויאמר משה מלאו ידכם היום ליקח כל איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברקה: (ל) ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יקוק אולי אכפרה בעד חטאתכם: (לא) וישב משה אל יקוק ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: (לב) ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת:</p>
<p>4. Exodus 33:12-23</p> <p>12Moses said to the LORD, “See, You say to me, ‘Lead this people forward,’ but You have not made known to me whom You will send with me. Further, You have said, ‘I have singled you out by name, and you have, indeed, gained My favor.’ 13Now, if I have truly gained Your favor, pray let me know Your ways, that I may know You and continue in Your favor. Consider, too, that this nation is Your people.” ...</p> <p>18He said, “Oh, let me behold Your Presence!” ...</p> <p>21And the LORD said, “See, there is a place near Me. Station yourself on the rock 22and, as My Presence passes by, I will put you in a cleft of the rock and shield you with My hand until I have passed by. 23Then I will take My hand away and you will see My back; but My face must not be seen.”</p>	<p>4. שמות פרק לג, יב-כג</p> <p>(יב) ויאמר משה אל יקוק ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ודעתיד בשם וגם מצאת חן בעיני: (יג) ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ...</p> <p>(יח) ויאמר ה' ראני נא את כבודך: ...</p> <p>(כא) ויאמר יקוק הנה מקום אתי ונצבת על הצור: (כב) והיה בעבר כבדי ושמתיד בנקרת הצור ושפתי כפי עליך עד עברי: (כג) והסתיתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:</p>
<p>5. Exodus 34:28-35</p> <p>28And he was there with the LORD forty days and forty nights; he ate no bread and drank no water; and he wrote down on the tablets the terms of the covenant, the Ten Commandments. 29So Moses came down from Mount Sinai. And as Moses came down from the mountain</p>	<p>5. שמות פרק לד, כח-ל</p> <p>(כח) ויהי שם עם יקוק ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלוח את דברי הברית אשרת הדברים: (כט) ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה</p>

<p>bearing the two tablets of the Pact, Moses was not aware that the skin of his face was radiant, since he had spoken with Him. 30Aaron and all the Israelites saw that the skin of Moses' face was radiant; and they shrank from coming near him. 31But Moses called to them, and Aaron and all the chieftains in the assembly returned to him, and Moses spoke to them. 32Afterward all the Israelites came near, and he instructed them concerning all that the LORD had imparted to him on Mount Sinai. 33And when Moses had finished speaking with them, he put a veil over his face. 34Whenever Moses went in before the LORD to speak with Him, he would leave the veil off until he came out; and when he came out and told the Israelites what he had been commanded, 35the Israelites would see how radiant the skin of Moses' face was. Moses would then put the veil back over his face until he went in to speak with Him.</p>	<p>בְּרִדְתּוֹ מִן הַהָר וּמִשָּׁה לֹא יָדַע כִּי קָרוֹן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ: (ל) וַיֵּרָא אֶהָרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִשָּׁה וְהִנֵּה קָרוֹן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהִים: (לא) וַיִּקְרָא אֶלְהֵם מִשָּׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהָרֹן וְכָל הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶלְהֵם: (לב) וְאַחֲרָי כֹּן נִגְשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם אֶת כָּל אֲשֶׁר דָּבַר יְקֻנֶּק אֹתוֹ בְּהַר סִינַי: (לג) וַיְכַל מִשָּׁה מִדְּבַר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מִסּוּהָ: (לד) וַבָּבֹא מִשָּׁה לְפָנָי יְקֻנֶּק לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּסֵּר אֶת הַמִּסּוּהָ עַד צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדַבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יִצְוָה: (לה) וַיֵּרָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנָי מִשָּׁה כִּי קָרוֹן עוֹר פָּנָי מִשָּׁה וְהִשִּׁיב מִשָּׁה אֶת הַמִּסּוּהָ עַל פָּנָיו עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ:</p>
<p>6. Numbers 11:1-15</p> <p>The people took to complaining bitterly before the LORD. The LORD heard and was incensed: a fire of the LORD broke out against them, ravaging the outskirts of the camp. 2The people cried out to Moses. Moses prayed to the LORD, and the fire died down. 3That place was named Taberah, because a fire of the LORD had broken out against them. 4The riffraff in their midst felt a gluttonous craving; and then the Israelites wept and said, “If only we had meat to eat!...”</p> <p>10Moses heard the people weeping, every clan apart, each person at the entrance of his tent. The LORD was very angry, and Moses was distressed. 11And Moses said to the LORD, “Why have You dealt ill with Your servant, and why have I not enjoyed Your favor, that You have laid the burden of all this people upon me? 12Did I conceive all this people, did I bear them, that You should say to me, ‘Carry them in your bosom as a nurse carries an infant,’ to the land that You have promised on oath to their fathers? 13Where am I to get meat to give to all this people, when they whine before me and say, ‘Give us meat to eat!’ 14I cannot carry all this people by myself, for it is too much for me. 15If you would deal thus with me, kill me rather, I beg You, and let me see no more of my wretchedness!”</p>	<p>6. במדבר פרק יא, א-טו</p> <p>(א) וַיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְּנִים רַע בְּאַזְנֵי יְקֻנֶּק וַיִּשְׁמַע יְקֻנֶּק וַיַּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְקֻנֶּק וַתֹּאכַל בְּקִצֵּה הַמַּחֲנֶה: (ב) וַיִּצְעַק הָעַם אֶל מִשָּׁה וַיִּתְפַּלֵּל מִשָּׁה אֵל יְקֻנֶּק וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: (ג) וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא תַבְעֵרָה כִּי בְעֵרָה בָּם אֵשׁ יְקֻנֶּק: (ד) וְהָאִסְפָּסוּף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ וַיִּשְׁבּוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר: ...</p> <p>(ו) וַיִּשְׁמַע מִשָּׁה אֶת הָעַם בֹּכָה לְמִשְׁפָּחָתָיו אִישׁ לְפִתַּח אֹהֶלוֹ וַיַּחַר אַף יְקֻנֶּק מְאֹד וַיְבַעֲרֵנִי מִשָּׁה רַע: (זא) וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֵל יְקֻנֶּק לָמָּה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ וְלָמָּה לֹא מָצִיתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְשׂוֹם אֶת מִשָּׂא כָּל הָעַם הַזֶּה עָלַי: (יב) הֲאֵנֹכִי הִרִיתִי אֶת כָּל הָעַם הַזֶּה אִם אֲנֹכִי יִלְדִיתִּיהוּ כִּי תֹאמַר אֵלָי שְׂאֵהוּ בְּחִיקְךָ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאִמּוֹן אֶת הַיֶּלֶד עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם: (יג) מֵאֵינִי לִי בָּשָׂר לָתֵת לְכָל הָעַם הַזֶּה כִּי יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנֵּה לָנוּ בָּשָׂר וְנֹאכְלָה: (יד) לֹא אוֹכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי לְשִׂאת אֶת כָּל הָעַם הַזֶּה כִּי כִבֵּד מִמֶּנִּי: (טו) וְאִם כָּכָה אֶת עֹשֶׂה לִי הֲרִגְנִי נָא הֲרֹג אִם מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֲרָאָה בְּרַעְיָתִי:</p>

<p>7. Numbers 12:4-15</p> <p>4Suddenly the LORD called to Moses, Aaron, and Miriam, “Come out, you three, to the Tent of Meeting.” So the three of them went out. 5The LORD came down in a pillar of cloud, stopped at the entrance of the Tent, and called out, “Aaron and Miriam!” The two of them came forward; ...</p> <p>10As the cloud withdrew from the Tent, there was Miriam stricken with snow-white scales! When Aaron turned toward Miriam, he saw that she was stricken with scales.</p> <p>11And Aaron said to Moses, “O my lord, account not to us the sin which we committed in our folly. 12Let her not be as one dead, who emerges from his mother’s womb with half his flesh eaten away.” 13So Moses cried out to the LORD, saying, “O God, pray heal her!” 14But the LORD said to Moses, “If her father spat in her face, would she not bear her shame for seven days? Let her be shut out of camp for seven days, and then let her be readmitted.” 15So Miriam was shut out of camp seven days; and the people did not march on until Miriam was readmitted.</p>	<p>7. במדבר פרק יב, דטו</p> <p>(ד) ויאמר יְקוֹק פְּתָאם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֵּיכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם: (ה) וַיֵּרֵד יְקוֹק בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: ...</p> <p>(ו) וְהִעֲנֹן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֻרַעַת פְּשִׁלָּג וַיִּפֹּן אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֻרַעַת: (זא) וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ: (יב) אֵל נָא תְהִי כַּמֶּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֹּאכֵל חֶצִי בְּשָׂרוֹ: (יג) וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְקוֹק לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ: (יד) וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֶל מֹשֶׁה וְאַבִּיָּה יִרְק יִרְק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִפְלֵם שְׁבַעַת יָמִים תִּסָּגֵר שְׁבַעַת יָמִים מֵחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאֲסֹף: (טו) וְתִסָּגֵר מִרְיָם מֵחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים וְהָעַם לֹא יֵסַע עַד הָאֲסֹף מִרְיָם:</p>
<p>8. Numbers 27:1-5</p> <p>The daughters of Zelophehad, of Manassite family—son of Hephher son of Gilead son of Machir son of Manasseh son of Joseph—came forward. The names of the daughters were Mahlah, Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah. 2They stood before Moses, Eleazar the priest, the chieftains, and the whole assembly, at the entrance of the Tent of Meeting, and they said, 3“Our father died in the wilderness. He was not one of the faction, Korah’s faction, which banded together against the LORD, but died for his own sin; and he has left no sons. 4Let not our father’s name be lost to his clan just because he had no son! Give us a holding among our father’s kinsmen!” 5Moses brought their case before the LORD.</p>	<p>8. במדבר פרק כז, איה</p> <p>(א) וַתִּקְרַבְנָה בָנוֹת צִלְפַּחַד בְּן חֲפֵר בֶּן גִּלְעָד בֶּן מַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף וְאַלְהָ שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מִחֲלָה נֹעָה וְחֹגְלָה וּמִלְכָּה וְתִרְצָה: (ב) וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים וְכָל הָעֵדָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר: (ג) אֲבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעֲדִים עַל יְקוֹק בְּעֵדַת קָרַח כִּי בִחְטָאוֹ מֵת וּבָנִים לֹא הָיוּ לוֹ: (ד) לָמָּה יִגְרַע שֵׁם אֲבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן תִּנְהַלְנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוּ: (ה) וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטוֹ לִפְנֵי יְקוֹק:</p>